

Nº 2270

OBRAS GALLEGAS

Foliadas e alalás Alboradas e muiñeiras NO VALADO

feixe de copras axeitadas en forma de parrafeo,
pol-o vate gallego Sr. AMOR MEILÁN,
pra representar os nenos Xerardo e Chinita Castro Lamas

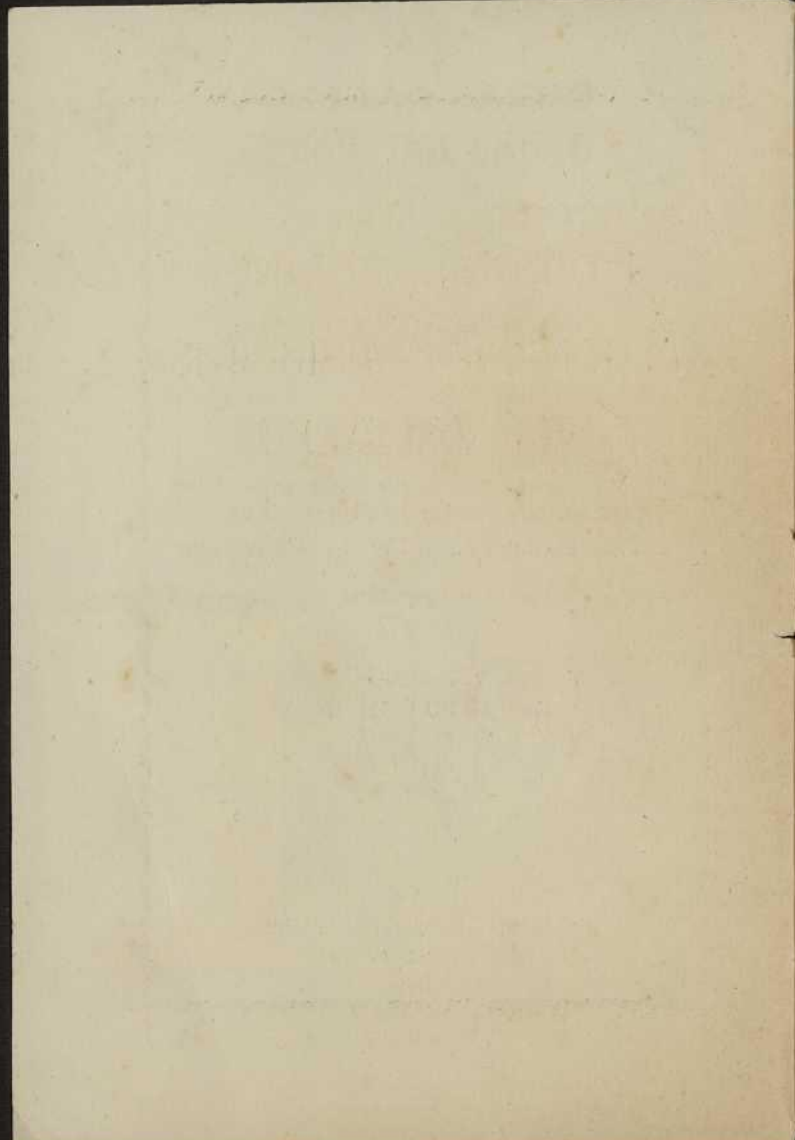
PRECEO 50 CÉNTII

1918
TIPOGRAFÍA DE XERARDO
LUGO

REAL ACADEMIA
GALEGA
A CORUÑA

F 4609

Biblioteca

OBRAS GALLEGAS

FOLIADAS E ALALÁS

ALBORADAS E MUIÑEIRAS

NOVALEADO

FEIXE DE COPRAS AXEITADAS EN FORMA DE PARRAFEO
POL-O VATE GALLEGO SR. AMOR MEILÁN
PRA REPRESENTAR OS NENOS XERARDO E CHINITA CASTRO

1913

TIPOGRAFÍA DE XERARDO CASTRO

LUGO

OPRAS GALLINAS

FOLIADAS E ALFAS

ALBORADAS E MUNITES

NO FALADO

ESTE DE CORAS EXPEDIO E EN TORNA DE PARECER

POUO DEU OBRAS SR. A LOS MELIA

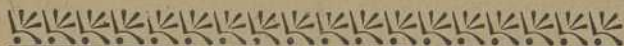
PLA DEU EN TORNA DE SR. XIMENES E CRISTIA DEU

1701

IMPRESO EN LA TIPOGRAFIA DE LA UNIVERSIDAD DE LA HABANA

1901

No valado

feixe de copras axeitadas en forma de parrafeo
pol-o vate gallego

SR. AMOR MEILÁN

pra representar os nenos

XERARDO E CHINITA CASTRO LAMAS

ACTO ÚNECO

ESCEA PIRMEIRA

Salen de ruada os mozos d'o lugar. Entre eles vai Farruco n-a forma que millor s'estudie y'apropie o carauter d'o que o faga. O pasar por diante d'a porta de Farruca, un d'os mozos fai que lle tira un limón pol-a ventana. O tempo que se van alexando os mozos, Farruco vaise quedando atrás, hasta que vé a Farruca que sale da cociña a husmear pr' onde se dirixen, y-ambos fan un xesto zorro. Estoncias chégase él a cancela e dice:

Farruco. Non maxines que fun eu
o que botou o limón...
pra chamar a tua porta
non perciso chamador.

Farruca. Mozo de trinta rapazas
e connigo trinta e unha;
si todas foran coma eu,
quedábaste sin ningunha

Farruco. Non lle dés a léngua tanto,
 nin teñas tanta fachenda,
 que non chegan a tua porta
 tantos carretos de renda.

Farruca. Si non me queres por probe,
 eu non me asaño por eso;
 na feira, todo se vende,
 cada cousa no seu precio.

Farruco. O cariño que che teño,
 e mais o que chei de ter,
 caben na casca dun hovo
 e mais aínda na'ha d'encher.

Farruca. Os mozos que hoxe se estilan
 son poucos, e van a menos.
 Vintecinco por dous cartos,
 com' os xurelos pequenos.

Farruco. ¿Seica pensas quen tí penso?
 Nin penso tal nin maxino;
 pois teño os ollos fincados
 en pano moito mais fino.

Farruca. Pol'o sombreiro de lado
 pra que che vexan o pelo;
 nin por eso eres bó mozo,
 nin has de casar mais cedo,

Farruco. As estrelas miudiñas,
 trayen o tempo revoltó;
 ¿cándo poderei, Farruca,
 falar contigo de modo?

Farruca. As berzas da miña horta
suben por riba do muro;
algo de conversación
dáselle a calquera burro.

Farruco. Vóucheme a largar d'aquí,
que aquí non facemos nada;
fagamos como o muiño,
co muiño andando gana.

Farruca. A perdiz anda no monte,
o perdigón no valado;
y-a perdiz anda dicindo:
chégate aquí namorado.

Farruco. Si tí queres e eu quero
nena de cara redonda,
si tí queres e eu quero
unha casa nos abonda.

Farruca. ¿Pensas que te quero moito
porque che miro pra cara?
Moitos hay que van a feira
por ver, e non mercan nada.

Farruco. ¡Ay, que pé para unha media!
¡que media para un zapato!
¡ay que cara para un bico!
¡que corpo para un abrazo!

Farruca. Mirade as ondas do mar
coma se van confundindo;
mirade o mozo cativo
como se vay espelindo.

- Farruco. ¿Pensas que son pitochoco
 porque nacín en Xaneiro?
 Si o raposo non me come
 verás si chego o poleiro.
- Farruca. Anque chosques e rechosques
 por debaixo d'o sombreiro,
 anque chosques e rechosques
 eiquí, non plantas salgueiros.
- Farruco. Eu ei de vir, ei de vir,
 ei de volver e tornar;
 ei de vir y-ei de volver
 hastra te poder levar.
- Farruca. O caravel cando nace
 reventa por catro esquinas;
 os homes cando pretenden
 non contan sinón mentiras.
- Farruco. Teño us zapatiños novos
 y-outros dados a solar;
 dend' a miña porta a tua
 todol-os ei de gastar.
- Farruca. Mira co amor das mulleres
 é com' o zume da uva;
 si un bebe moito emborracha,
 si bebe pouco dá gula.
- Farruco. Pois deixa tí cos meus beizos
 beban na copa dos teus,
 e déixame emborrachar
 hastra non terme de pé.

Farruca. Arreda, can, non me traves
e arrechégate pra tras
si non queres que che poña
o lombo mallado a paus.

Farruco. Eu viñen buscar cariño
a caron da tua porta;
si hay amores teño amores
e si hay loitas teño loitas.

Farruca. Mira que son da montaña
nacída nos cotos altos
e sinto nacel-as herbas
por debaixo dos zapatos.

Farruco. ¡Arriba pandeiro roto!

Farruca. ¡Abaixo, manta mollada!
onde estamos as mulleres
os homes non valen nada.

Sintese o canto dos mezos, e namentras parrafean muy
baixiño Farruco e Farruca.

Este nota qué s-abranda a rapaza, e con sorna comenza
en alto, dirixindose a ela, a copra con que empeza a se-
gunda escea.

ESCEA SEGUNDA

Farruco. Trigo que ll'a palla doura,
logo está par-o fouciño;
nena que aturuxa e loita
o que quer... e rapaciño.

Farruca. Si souperas como teño
o meu curazón por drento,
nin me dabas unha fala
nin tiñas estrevemento

Farruco. Eiquí a tua veira me tés
igual que un feixe de leña;
nin bén me dís que me vaya,
nin bén me dís que me esteña.

Farruca. Os teus desexos y-os meus
sónche moi bós de entender;
tí desexas de matarme,
y-eu desexo de morrer.

Farruco. O meu corazón che dou
e unha chave para o abrir;
nin che teño mais que dar.
nin tí mais que me pedir.

Farruca. O caravel cando nace
total'as follas estende;
non hay cousa mais homilde
que un amor cando pretende.

Farruco. Por ben que o loureiro medre
o ceo non ha chegar;
por ben amores que teña
a tí... non t'ei de olvidar.

Farruca. Acórdate que puxeches
tuas maus sobre das miñas
acórdate que prometes
non m'esquecer na tua vida

Farruco. Dín qu'é gloria a tua casa
y eu n'ela quixera estar;
que a casa en que vive un anxel
gloria se debe chamar.

Farruca. O río cando vai cheo,
leva carballos e follas;
inda non me queres moito
cando conmigo non soñas.

Farruco. Eu non sei o que me deches
que non te podó olvidar;
de día, no pensamento
e de noite, no soñar.

Farruca. Os homes cando pretenden
moita mel, moita manteiga,
e despois de casadiños...
sei que os veu algunha meiga

Farruco. A raiz do toxo verde
e moi mala de arrincar;
tamén o primeiro amor
e moi malo de olvidar

Farruca. Antóxaseme meu ben
que hei de finir duas veces;
unha cando Dios me chame
y outra cando tí me deixes.

Farruco. Si oyes que tocan a morto
non pergundes quen morreu;
qu'estando lonxe de tí...
¿quén ha de ser sinón eu?

Farruca. O día que non te vexo
nin como nin fago nada
pásoo chorando por tí
enriba d'unha empallada.

Farruco. Y eu deseando estou verte
trinta días cada mes,
na semana sete días
e cada día unha vez.

Farruca. Da miña ventana a tua
hay unha larga cadea
toda chea de sospiros
toda de sospiros chea.

Farruco. Dend'a tua cas'a miña
todo ch'vé un camiño chau
de caraveles e rosas
postas pol-a miña mau

Farruca. Non penses que todo han ser
caraveliños e rosas,
que na casa dos casados
tamen hay espíñas mouras.

Farruco. Esta casa sí que é casa;
 estas sí que son paredes;
 n'ela hay ouro, n'ela hay prata,
 n'ela hay a fror d'as mulleres.

Farruca. O pouco que Dios nos deu
 cabe n'unha mau cerrada;
 o pouco, con Dios, é moito,
 o moito, sin Dios, né nada.

Farruco. Pero con Dios e contigo
 terei amor e riqueza;
 quen queira rabiarse que rabie,
 quen adoece, que adoeza.

Volven d'a ruada os mozos oíndose cantar o lexos, e Farruco e Farruca pónense a escoitalos un pouco tempo.
 Farruco dispoñéndose a marchar:

Farruco Aunque me vou non me vou;
 aunque me vou non te olvido,
 aunque me marcho c'ou corpo
 non che me vou c'ou sentido.

Farruca. Adios, eso non ch'ou digo,
 porque e cousa de chorar,
 adios díceselle os mortos
 cando os levan a enterrar.

Farruco. Ábreme as portas, que'eu morro;
 ábreme, que xa morrin;
 deixache morrer un anxel
 a porta d'un serafín.

Farruca. Xa tornará darlle vida
o lume do meu amor

Farruco ¡Miña ruliña!

Farruca ¡Meu pombol!

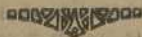
Farruco Dios te garde...

Farruca ¡Adios!..

Farruco ¡Adioos!..

Marchando con muita calma e volvendo atrás a cabeza, tíralle un bico casi salindo da escea e c'o telón a medio baixar.

CAI O TELÓN

O bico.-Muiñeira

Letra: *J. Rodríguez López.*

Música: *J. Montes.*

- ¡Ay Maruxiña! por Dios dame un bico
—¿Que fás? Acouga. ¿Ti seica toleas?
—Pois non me marcho sin que hoxe mo deas.
—Mira que berro, ten quédal-as maus
—Y eu que pensando que tí me querías,
fixente a dona d'os meus pensamentos.
—Pois si continas co-eses intentos,
poida que corras d'este sitio a paus.

—Quen nos xuramentos
fia da muller
pol-o qu'en tí vexo,
muy burro ha de ser.

Xa qu'o meu amor
te fai anoxar,
na vida do mundo
vólvesme a enganar.

- ¡Ay, tí, pol-o visto, as rapazas que tés
quérelas pro mesmo que quérel-os pés!

Pois vaite con Dios
xa podes largar
e nunca me volvas
na vida a falar.

—Mira o que fas, pois xa teño catro onzas
para casarme contigo *per sécula*
Mira o que fas...

—Si te casas.... destonzas

—Seica soa millor esta trécola,
Ay Maruxiña por Dios, dame un bico

—Din qu'os solteiros desmérmales o amor

—Quéroche tanto que xa non me esprico

—Pois de casado sabrache millor.

Probe d'a quela que dá creto os homes,
pois todos sodes un fato de pillos,
e sempre vides co-eses estrebillos
pra que se fia vo'tala-a perder.

—Probe d'aquel que co-as mulleres xoga
e que pretende ter d'elas mercedes,
pois engueréllase nas mesmas redes
que cobizoso lles quixo tender.

—Ti sempre fuches un zaramalleiro,

—Non desconfies de min, Maruxiña

—Por que non tratas de casarte axiña?

—Por non saber si me queres ou non.

A millor proba d'amor sonche as obras

—Ti faslle as miñas muy pouca xusticia

—Si; pero as d'hoxe non tiñan malicia...

—Eran as ánses do meu curazón.

—Por eso, o notarche
tan fero querer
pensei que me viñas
a comprometer.

—Non pensaba en tal;
supoñas mal
pois por darme un bico
quedabas igual.

—Nunca un solo bico
calma o voso afán,

porque mais queredes
cantos mais vos dán

—Por eso, o meu ver,
non debe de ter,
quen pensa nos bicos
muy firme o querer.

—Fíate en min. Si te quero co-a y-alma
¿Cómo receas qu'amores che minta?
Solo son teu...

—Pois arreda, ten calma.

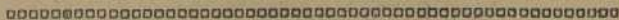
(este merlo non ten mala pinta)

—¿Non me das logo siquera un biquiño
como unha proba do amor que me tés?

—¿Outra vez volves torcer o camiño?
Pois o meu lado, por eso, non vés.

—¿Dasme un bico ou non?

—Xa podes largar;
sin casar connigo
non m'has de bicar.

Alborada de Veiga

Arriba que a aurora
comenza a pintar
a luz que namora
na terra e no mar.

Deixade os leitiños
meniñas deixai
qu'os vosos olliños
dan mais craridá.

Como ese sol qu'alumea

tan galán estrellador...
 vinde vos soles d'aldea
 avivar o noso amor
 que si con lumes e frores
 sabe a aurora rebuldar
 vosos cándidos amores
 saben mellor feitizar.

Vinde fillas d'alborada
 vinde a ver nacer o sol
 c'os labiños de granada.
 que dan celos o arrebol.

C'ó remanso d'os airiños
 d'a fontaña o gurgullar
 bailaremos en remuíños
 de dudoso sospirar.

Aaa la ven xa raparigos
 meu amor miña ilusión
 cochando entre brancos prigos
 seu ferido corazón.

N'ay aurora como éla
 nin mais fresco carabel
 miña rula ¡miña estrela!
 motrerei por serche fiel.

Non ves miña prenda
 aquel sol d'Ourente
 seu lume crecente
 e neve p'ra min,
 ven tí os meus brazos
 o mundo olvidemos,
 e amantes seremos
 n'a vida hastra o fin.

(Autor)

† Francisco M.ª de la Iglesia.

Himno Regional Gallego

Música de Pascual Veiga.

Letra de Eduardo Pondal

¿Que dín os rumorosos
Na costa verdecente
O rayo trasparente
Do prácido luar?

¿Que dín as altas copas
D'e escuro arume arpado
C'o seu ben acompasado
Monótono rosmar?

D'o teu verdor cinguido
E de benignos astros
Confin dos verdes castros
E valeroso chán.

Non dés a esquencemento
D'a inxuria o rudo encono
Desperta d'o teu sono
Fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
A vosa voz entenden
E con arroubo atenden
O voso ronco son.

Mais só os ignorantes
E feridos duros
Imbéciles e escuros
Non vos entenden non.

Os tempos son chegados
 D'os bardos das edades
 Q'as vosas vaguedades,
 Cumprido fin terán.

Pois donde quer xigante
 A vosa voz pregoa
 A redenzón d'a bóa
 Nazón de Breogán.

oo

Negra Sombra

M. Montes.

Cando penso que te fuches
 Negra sombra que me asombra
 O pé d'os meus cabezales
 Tornas facéndome mofo.

Cando maxino que es ida
 N'ó mesmo sol te m'a mostras
 Y'eres a estrela que brilas
 Y'eres o vento que zoa.

Si cantan e que tí cantas,
 Si choran e que tí chorás
 Y'es o marmurio d'ó rio
 Y'es a noite y es a aurora.

En todo estás; é tí es todo
 Pra min y' en min, mesmo moras
 Nin me deixarás tí nunca
 Sombra que sempre m'a sombras,
 Nin me deixarás tí nunca
 Sombra que sempre m'asombras.

Alalá do Valle de Camba

Tecín sola a miña tea
 sembrei sola o meu navale
 sola vou por leña o monte
 sola a vexo arder no lare.

Nin na fonte nin no prado,
 así morra co a coraxe
 él non ha de virme a erguere
 él xa non m'a de pousare

Foliada da Coruña

I

Aunque che veño do xeito
 non che veño de mallare
 veño de tendel-as redes
 alá no medio do mare.

II

O que navega de noite
 vai tropezar nos penedos
 pero eu que ando pol-o día
 tropezo nos teus enredos.

III

Teño lancha, teño redes,
 teño sardiñas no mare
 teño unha moza bonita
 xa non quero traballare.

Alalá da Capela (Coruña)

O muiño moe, moe
 ebota a fariña en roda
 a filla do muiñeiro
 entramentas enamora.

O muiño anda anda
 o rudicio faino andare
 a filla do muiñeiro
 rabea por se casare.

Dios cho pague churrusqueira
 téñocho de merecer
 cando vou o teu muiño
 sempre me deixas moer.

O moíño xa vai vello
 ten silveiras d'ardore
 as mozas que van a ele
 todas perden a colore.

Alalá de Carballino (Orense)

O cantar d'o arrieiro
 eche un cantar moi baixiño
 cando canta en Ribadavia
 resona no Carballiño.

Aluméame, alumea
 estreliña da fartura
 aluméame, alumea
 mentras que non ven a lua.

Estrelaña d'o luceiro
e mais a da craridade
vais'o día, vais'a noite
vais'a nosa mocidade.

Si chove deixa chovere
si orballa deixa orballare
que eu ben sei d' un abriguiño
donde me ei de ir abrigare.

Alalá de Triacastela (Lugo)

A pomba que enviudou
xurou de non ser casada
nin pousar en rama verde
nin beber en fonte crara.

Meniña si t'arrepentes
do amor que me tiveches
dame os bicos que eu che dín
y-eu dareiche os que me deches.

Non canto por cantar ben
nin pol-a gracia que teña
canto por dar alegría
o corazón que ten pena.

Des que che vin o xustillo
pretendín de ser cordón
para andar axustadiño
o par do teu curazón.

Alalá de Corme (Coruña)

Choran os nenos en Corme
o pay que ten tantos fillos
non sei como sono dorme.

Dí o fillo do tecelán
quen me dera ser estopa
que tantos bicos lle dán.

O gaiteiro pol'ó vran
que vida pasa o gaiteiro
co a gaitiña na man.

Esta noite ei de ruar
quen teña fillas c'as garde
qu'eu non as vou a gardar.

Foliada de Negreira

Lanchiña que vas en vela
levas chaquetas e panos
para a miña Manuela
para a miña Manuela
ay lerelo, ay lerelo, ay lerelo.

Viva quen sabe querere
viva quen sabe querere
viva quen no mundo pasa
penas por unha muller
ay lerelo, ay lerelo, ay lerelo.

Alalá das Mariñas de Sada (Coruña)

Adios rios, adios fontes
 adios, regatos pequenos
 adios vista dos meus ollos
 non sei cando nos veremos.

Como son da mariña
 como son mariñán
 levo a pucha ven posta
 e unha moca n'a man.

S'hoxe me vol. da tua veira
 miña nena melosiña
 meu corazón non te deixa
 que n'el estás metidiña

Como son etc.

Adios prados e arboredos,
 adios montiños e veigas
 gardádem'a miña xoya
 que non m'a achuchen as meigas.

Como son etc.

Nena que estás na ventana
 co'as puntas d'o pano fora
 recólleas para dentro
 co pano non me namora.

Como son etc.

Alalá de Bergantiños

Teño tres cartos e medio
 metidos nun tabaqueiro

cásate conmigo nena
que teño moito diñeiro.

Costureira non a quero
tecelana xa ma dán
teñen as pernas delgadas
de estar o carón do chán.

Agora que foi e foi
nena non teñas pesare
agora que foi e foi
Dios o ha de remediare.

Alalá sentimental de Triacastela (Lugo)

Miña nai, miña naiciña
como miña nai ningunha,
que me quentaba a cariña
c'o calorciño da sua.

C'o calorciño do seu
o corpiño me quentaba
e deitábame no berce
y a biquiños m'arrolaba.

A biquiños m'arrolaba
pra qu'eu durmira calado
miña nai, miña naiciña
¡moito te teño chorado!

Miña nai como e tan probe
cando non ten que me dare
éncheme a cara de bicos
e dispois rompe a chorare

Alalá de Padrón (Coruña)

Elas eran de Laiño
 elas de Laiño son...e
 collen o xunco na braña
 vano vender a Padrón.

Cando vou pol-o camiño
 caminiño de Padrón...e
 fêrveme a sangre no corpo
 e bríncame o corazón.

As rapazas de Laiño
 eu che direi como son...e
 moi garridas, churrusqueiras
 e roxiñas com' o sol.

Rlanxeira

Ay o carballo da portela
 ay ten a folla revirada
 ay que lla revirou o vento
 ay unha mañán de xeadá.

Eu fun a Marín
 eu pasei o mar
 eu collín naranxas
 do teu naranxal.

Ay teño un nido de carrizo
 ay no cañoto de un repolo
 ay déronme as nenas con él
 ay levaron cañoto e todo.

Eu fun a Marín, etc., etc,

Ay moza bonita no mundo
 ay non había de nacer
 ay porque fay como a mazá
 ay todos a queren comer.

Eu fun a Marín, etc., etc.

Ay vidé nenas o gaiteiro
 ay qu'oxe vos corre a fortuna
 ay que dentro do fol vos tray
 ay un rapaz pra cada unha.

Alalá do Cebreiro n.º 1

Miña nay deume unha tunda
 co aro d' unha peneira
 miña nay... teña vergonza
 que ven a xente da feira.

La, la, la, etc.

Catro cousas hay no mundo
 que revolgen o sentido,
 amar e non ser amado,
 querer e non ser querido.

La, la la, etc.

Follada de Lózara

Unha vella moito vella qui qui ri qui
 más vella co meu chapeo la la ra lá
 tratáronlle o casamento, qui qui ri qui
 levantou as maus o ceo la la ra lá.

Cantar virulé qui qui ri qui
 cantar virulé qui qui ri qui
 hay la la la la lá.

Non te cases cun ferreiro qui qui ri qui
 que ten moito que lavare la la ra lá,
 cástate cun mariñeiro qui qui ri qui
 que ven lavado do mare la la ra lá.

cantar virulé qui qui ri qui
 etc. etc. etc.

Botáchelle a cinta o dengue, qui qui ri qui
 coidando de te casare, la la ra lá,
 as de votar esa y'outra qui qui ri qui
 y as de quedar como estare la la ra lá.

Cantar virulé etc. etc etc.

Alalá de Monforte

Non che canto por cantar
 nin por gana que che teña,
 canto por dar alegría
 o curazón que ten pena.

Ay la lá, etc.

Vinde vos vaguas a mín
 calmar o meu sufrimento
 ponlle as miñas coitas fin,
 que si non choro revento.

Ay la lá, etc etc.

Canto de sega

Ei d' ir as segas a Lugo,
 y ei de levar a galega,

de día átam'o pan
de noite durmo con ela.

Ay la lá, etc. etc.

Meniña qu'a todos deches
auga d'o cántaro novo
y a min solo me deixache
desconsolado de todo.

Ay la lá, etc. etc.

Mozo d'o sombreiro torto
ven a' cá, pono dereito,
que che quero perguntare
o mal que che teño feito

Ay la lá, etc. etc.

Foliada de Lemos

Miña may por me casare
meu pay por me dar o dote,
armaron unha porfía
rompéronlle os pés o pote.

Ay la lá etc. etc.

Andiven mais de dous anos
azuruñándolle a porta
y ela deume como pago
no fuciño c' unha zoca.

Ay la lá etc. etc.

Si queres que de tí me acorde
déixame unha cousa tua,
déixame a tua navalla
para segar a verdura.

Ay la lá etc. etc.

Foliada de M. de Adalld

Non me mires dese modo
que me vas adormentare,
e non sinto de dormire
sentirei o despertare.

Pol-o souto pol-a fraga
pol-a terra e pol-o mare
vou pensando queridiña
como tei de namorare.

Non me mires, non me mires,
que ven miradiña vou,
inda non me mirou tanto
o que conmigo casou.

Canto d'o arrieiro

O cantar d'o arrieiro, pin pín
viri viri vín, ay la la la lá
e un cantar muy baixiño,
cando canta en Ribadavia, pin pín
viri viri vín ay la la la lá
resona no Carballiño.

Os cregos y os taberneiros pin pín
viri viri vín, ay la la la lá
teñen moito parecido:
os cregos bautizan nenos, pin pín
viri viri vín ay la la la lá
y os taberneiros o viño.

O paxaro cando chove, pin pín
viri viri vín, ay la la la lá

mete o rabo n' a silveira,
 así fan as boas mozas, pin pin
 viri viri vín, ay la la la lá
 cando non hay quen as queira

Alalá de Chantada

O amor d'a costureira
 era papel e mollouse,
 agora costureiriña
 o teu amor acabouse.

Ay la lá etc. etc.

Si queres saber quen son
 sale a ventana e mira
 que son aquel disgraciado
 que algún tempo te quería

Ay la la et. etc.

Alalá de Pontevedra

Pasey a ponte Maceira
 c' unha veliña encendida
 agora tomei amores
 para toda a miña vida.

Ay la lá etc. etc.

Pasey po la tua porta
 y' engarcei na pechadura
 uhna fala non ma deche,
 curazón de pena dura.

Ay la lá etc. etc.

Alalá do Cebreiro

Eu caseime c' unha nena
 porqu' ela cantaba ben
 agora morro de fame
 y' o cantar non me mantén.

Ay la lá etc. etc.

Nosa Señora de Meira
 qu' está no altar mayor
 dalle o aire, dalle o vento
 dalle' a rayola d'o sol.

Ay la lá etc. etc.

Pol'o sombreiro de lado
 pra que che vexan o pelo,
 nin por eso eres bon mozo
 nin has de casar mais cedo.

Ay la lá etc. etc.

O cuco e mais a rula
 iban pol-o prau d'abaixo
 o cuco como é tan pillo
 colleu a rula debaixo.

Ay la lá, etc. etc.

Meniña tan sabedora
 e de tantos desengaños
 quero que me digas pronto
 as plumas que ten un galo.

Ay la lá, etc. etc.

Alalá de Cubilledo

Neira de Jusá (Lugo)

As mulleres son o diaño
 todo o fan o revés
 vistense pol-a cabeza
 desnúdanse pol-os pés.

Tral-o sombreiriño torto,
 galán pono o dereito;
 aunque son filla d'un pobre
 non che me poño de xeito.

Paso pol-a tua porta
 de presa, sempre correndo,
 porque non digan teus pais
 que d'amores te pretendo.

O caravel cando nace
 bota as follas o desdén
 como estou en terra estrana
 falo, e non sei con quén.

Teño unha herba n-a horta
 que lle chaman cilidonia;
 pra parrafear conmigo
 deuche Dios pouca memoria.

Eu caseime por un ano
 por ver a vida que tiña,
 agora o ano acabouse
 quen me dera solteiriña.

